

at hans Modbetragtninger hviler paa Misforstaaelser. Det ærede Medlem er i Virkeligheden ikke paa noget afgørende Punkt uenig med mig, men det ærede Medlem har faaet den Forestilling, at jeg skulde have sagt, at den Maade, hvorpaa vi her i Landet driver alt vort Fiskeri, er gammeldags og slet ikke rationel; og paa Grundlag af denne Misforstaaelse er det saa, at det ærede Medlem udvikler, hvorledes vort Fiskeri er gaaet frem i de senere Aar, en Udvikling, som forekom mig fuldkommen overflødig. Jeg har ikke med et eneste Ord benægtet den Kendsgerning, at vort Fiskeri gaar fremad; alle ærede Medlemmer er naturligvis fortrolige med, at det danske Fiskeri gennemsnitlig gaar frem med ca. 1 Mill. Kr. hvert Aar. Det har jeg ikke bestridt, men deraf, at vort Fiskeri gennemsnitlig hvert Aar giver 1 Mill. Kr. mere i Udbytte, følger dog ikke, at det skulde være umuligt at opnaa endnu meget større Fremskridt. Paa samme Maade tager det ærede Medlem fejl angaaende mit Syn paa Fiskeriets ren tekniske Udvikling. Jeg har slet ikke paastaet, at der ikke var foregaaet Fremskridt paa dette specielle Punkt. Baade ved gode Raadgiveres Vink og ved Fiskernes Energi og Dygtighed er vi kommet langt frem i teknisk Henseende. Men er det et Bevis for, at vi i teknisk Henseende er naaet saa langt frem, at det er blevet virkelig rationelt Fiskeri? Saa vidt jeg forstaar denne Strid mellem det ærede Medlem fra Thisted og mig, er det i det væsentlige et Temperaments-Spørgsmaal og slet ikke nogen saglig Uenighed, der her er afgørende. Den ene Part er forsigtig og ønsker ikke ret lange Skridt ad Gangen, den anden Part ønsker, at der skal ske noget, at Fremskridtene skal være saa store som overhovedet muligt. Og hvis nu det høje Ting vil se Sagen paa denne Baggrund, vil det blive klart, at det ærede Medlem i sin Betragtning paa det specielle Punkt angaaende Aalefiskeriet blot repræsenterer Forsigtigheden, men derimod slet ikke helt andre Synspunkter end dem, jeg har gjort gældende. Det ærede Medlem anførte bl. a. imod mig, at vort Aalefiskeri er vokset til at give et aarligt Udbytte paa 4,8 Mill. Kr. Ja, men deraf følger ikke, at vort Aalefiskeri ikke eventuelt vilde kunne give to Gange 4,8 Mill. Kr. Hvorfra skulde man vide, at det er umuligt? Det ærede Medlem kan dog heller ikke være vis paa, at den Aal, som er opfisket, og som giver 4,8 Mill. Kr. i Udbytte, er opfisket paa en saadan Maade, at der er anvendt den mindste Ulejlighed, den kortest mulige Arbejdstid, og det spiller dog ogsaa en Rolle for det reelle Udbytte.

Det er netop det, jeg har talt om; det, som ligger i min Paastand om, at vi i vort Aalefiskeri endnu ikke er rationelle, er bl. a. det, at vi anvender for megen Ulejlighed, for store Omkostninger paa at faa en vis Mængde Aal op af Havet.

Saa indvender det ærede Medlem fra Thisted (Munk-Poulsen) videre, at de Teorier, jeg har gjort gældende, kun befinder sig paa Forsøgets Stadium. Det er rigtignok at vise en alt for overdreven Forsigtighed. Det kan rent teoretisk set gerne være, at Aalen yngler andre Steder end i Atlanterhavet. Enhver, som er fortrolig med Bevisførelse, vil vide, at det altid er overordentlig vanskeligt at føre det negative Bevis. Hvis nogen virkelig drister sig til at paastaa, at Aalen ogsaa yngler paa Toppen af Mont Blanc, har det sin store Vanskelighed at føre Bevis for denne Paastands Urigtighed, men det er aldeles givet, uomstødeligt, at Aalen i alt Fald yngler i Atlanterhavet, at den ikke yngler i Atlanterhavet nærmere os end ved Azorerne, og at dens Yngel vandrer fra Atlanterhavet ind mod Europas Kyster og bl. a. kommer ind i vore Vande, og paa disse sikre Kendsgerninger er hele min Betragtning bygget. Lad saa være, at Aalen maaske ogsaa et eller andet Sted i Verden yngler udenfor Atlanterhavet, det er os komplet ligeegyldigt. — Saa siger det ærede Medlem fra Thisted videre, at Forsøgene med at standse Aalene ved Lys er ikke færdige, de skulde være resultatløse. Det er rigtignok med den Ting saa som saa; thi et Forsøg kan blive resultatløst af mange Grunde. Det kan blive resultatløst af den rent paradoksale Grund, at det gaar altfor glimrende. Saaledes forholder det sig netop med disse Forsøg. Sagen er nemlig følgende: Da Dr. Johannes Petersen forsøgte ved Lys at standse Aalene i Lille Bælt, virkede dette resultatløse Forsøg saa glimrende, at Fiskerne Nord for Lille Bælt klagede til den daværende Landbrugsminister, fordi de ikke fangede saa mange Aal som tidligere, og af denne Grund maatte Forsøget standses. Ærede Medlemmer af dette Ting vil sikkert give mig Ret i, at et Forsøg, der har saa overordentlig et Resultat, kun i en vis paradoksal Betydning kan kaldes resultatløst. Derfor forekommer det mig, at det, netop fordi Forsøgene viser sig at have saa overordentlig en Virkning, vilde være det rigtigste at fortsætte disse Forsøg i Stedet for at opgve dem. Jeg skal gerne imødekomme det ærede Medlem fra Thisted, vi kan godt blive ved at kalde det Forsøg, naar der blot sker noget. Dernæst havde de resultatløse Forsøg ogsaa en anden ejendommelig Virk-